

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoCsp/32/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2219201919
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Arnouldová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2219201919.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Arnouldovej a sudcov JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Fedora Benku, v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31575951, so sídlom Hodžova 11, Žilina, proti žalovanému: R. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. U. XXXX/X, H. L., o zaplatenie 3.131,16 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 3. marca 2020, č.k. 19Csp/65/2019-71, takto

r o z h o d o l :

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom zamietajúcom výroku ako aj vo výroku o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom, napadnutým odvolaním, súd prvej inštancie výrokom I. žalovanému uložil povinnosť do troch dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobcovi 2.164,85 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 14.02.2018 do zaplatenia, výrokom II. žalobu zamietol v časti o zaplatenie istiny 966,31 eur, vyčísleného úroku 326,10 eur, pokračujúceho 9,9% ročného úroku zo sumy 3.131,16 eur od 14.02.2018 do zaplatenia a 5% ročného úroku z omeškania zo sumy 1.292,41 eur od 14.02.2018 do zaplatenia a výrokom III. priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 25,24%.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil aplikáciou ustanovení § 69 ods. 3, § 69a ods. 1, § 365 ods. 1, § 497 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 9, § 369, § 559 ods. 1 a § 565 Občianskeho zákonníka, ako aj § 2 písm. b), písm. c), písm. h), § 4 ods. 1 písm. g), § 9 ods. 2 písm. j) a § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, vecne súd dôvodil, že žalobe možno vyhovieť iba čiastočne. Žalobca sa domáhal zaplatenia 3.131,16 s príslušenstvom ako nárokov z rámcovej zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 692197 uzatvorenej medzi jeho právnym predchodcom, Sberbank Slovensko, a.s., (zlúčeným so žalobcom dňa 01.08.2017) a žalovaným. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že dňa 08.09.2014 uzavrela Sberbank Slovensko, a.s., ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 692197 s dohodnutou celkovou výškou úveru 5.000 eur, úrokovou sadzbou 9,90 % ročne, úrokom z omeškania 5,15 % ročne a žalovaný sa zaviazal splácať ho v 60. mesačných splátkach po 107,99 eur k 8. dňu príslušného mesiaca tak, že dohodnutý deň prvej splátky bol 08.10.2014 a konečná splatnosť úveru 08.09.2019. Výška ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) bola určená na 12,23 %, priemerná RPMN 14,36 % a celkové náklady dlžníka spojené s úverom 6 579,40 eur. V zmysle tejto zmluvy veriteľ poskytol žalovanému na jeho účet sumu 5.000 eur a žalovaný z tohto dlhu zaplatil 2.835,15 eur. Keďže žalovaný naďalej neplatil, veriteľ vyhlásil v zmysle článku 4 predčasnú splatnosť úveru k 13.02.2018.

3. Súd prvej inštancie posúdil zmluvu o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka a zároveň ako vzťah spotrebiteľský v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorý vzhľadom na povahu strán a predmetu plnenia spĺňa aj definíciu zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Preto súd skúmal aj obsahové náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere stanovené v § 9 ods. 2, medzi ktoré patrila podľa § 9 ods. 2 písm. j) aj „celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť“. Tento pojem definoval zákon v § 2 písm. h) tak, že sa ním rozumel „súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom“. Súd konštatoval, že zo zisteného skutkového stavu je ale zrejmé, že preskúmaná zmluva neobsahovala údaj o celkovej čiastke, ktorú musel žalovaný ako spotrebiteľ zaplatiť. Zmluva v čl. 2 uvádzala len „celkovú výšku úveru“ 5.000 eur a „celkové náklady spojené s úverom“ 6.579,40 eur. Údaj o celkovej čiastke (sume), ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, je pritom pre spotrebiteľa mimoriadne dôležitý, pretože mu umožňuje už pred uzavretím zmluvy lepšie posúdiť skutočný obsah a rozsah záväzku, ktorý sa chystá na seba prevziať. To zdôrazňuje aj § 4 ods. 1 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z., ktorý veriteľovi ukladá poskytnúť spotrebiteľovi informáciu o celkovej čiastke, ktorú musí zaplatiť, v dostatočnom časovom predstihu pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred prijatím ponuky o spotrebiteľskom úvere. Dôsledky neuvedenia tohto údaju upravuje § 11 ods. 1 písm. b), podľa ktorého má absencia náležitosti stanovenej v § 9 ods. 2 písm. j) za následok uplatnenie sankcie, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Tak je to aj v tejto veci a keďže z poskytnutej istiny 5.000 eur žalovaný zaplatil 2.835,15 eur, žaloba je dôvodná len v rozsahu zostatku nesplatennej istiny, teda 2.164,85 eur. Pokiaľ ide o žalobcom uplatnený úrok z omeškania, tento mu súd priznal len čiastočne a to len z dlžnej istiny a to odo dňa nasledujúceho po predčasnom zosplatení úveru, teda od 14.02.2018 a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa pomeru úspechu strán v konaní (§ 255 ods. 2 CSP).

4. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca a to v rozsahu jeho výroku II. a III. majú za to, že napadnutý zamietajúci rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Odvolateľ nesúhlasí so záverom súdu prvej inštancie, že v úverovej zmluve by absentovala obligatórna náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. Celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, je totiž uvedená v článku 2 zmluvy ako Celkové náklady spojené s úverom (vo výške 6.579,40 eur). Celková čiastka (celkové náklady) boli vypočítané nasledovne: výška splátky x počet splátok + poplatok za poskytnutie úveru + poplatok za poistenie, čiže $105,99 \text{ eur} \times 60 + 100 \text{ eur} + 2 \text{ eur} \times 60 = 6.579,40 \text{ eur}$. Poplatok za poskytnutie úveru a poplatok za poistenie boli upravené v článku 6 zmluvy. Poplatok za poistenie bol v celkovej čiastke zahrnutý ako násobok počtu splátok a výšky poplatku za poistenie. Podľa § 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z.z. sa celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, rozumie súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Z predmetného ustanovenia § 2 písm. h) teda vyplýva, že suma 6.579,40 eur predstavuje súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Z uvedeného je zrejmé, že zmluva náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch a to priamo vo svojom článku 2. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a vyhovel žalobe v plnom rozsahu a zároveň aby žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

5. Žalovaný odvolanie nepodal a k odvolaniu žalobcu sa nevyjadril.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

7. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvej inštancie v časti zamietnutia žaloby vo zvyšku a v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania (teda výroky II a III napadnutého rozsudku).

8. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, majú za to, že súd v dostatočnom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na posúdenie uplatnených nárokov, výsledky

dokazovania jednotlivito i vo vzájomných súvislostiach správne vyhodnotil, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel k správnym skutkovým zisteniam, a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právny záver prvoinštančného súdu vo veci, ktorý vec i správne právne posúdil, preto s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na argumenty žalobcu nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť, a preto nemôže dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia sa s prihliadnutím na odvolacie námietky žiada dodať nasledovné:

9. Úlohou odvolacieho súdu s poukazom na uplatnenú odvoláciu argumentáciu bolo posúdiť, či súd dospel k správne právnemu záveru, keď pri aplikácii ust. § 9 ods. 2 písm. j) v spojení s § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. ustálil, že predmetný úver je pre chýbajúcu obligatórnu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere - údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, treba považovať za bezúročný a bez poplatkov, z ktorého dôvodu bolo nutné žalobu zamietnuť v časti o zaplatenie istiny 966,31 eur, vyčísleného úroku 326,10 eur, pokračujúceho 9,9% ročného úroku zo sumy 3.131,16 eur od 14.02.2018 do zaplatenia a 5% ročného úroku z omeškania zo sumy 1.292,41 eur od 14.02.2018 do zaplatenia.

10. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy (08.09.2014), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

11. Podľa § 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

12. Zo žalobcom predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 692197 vyplýva, že v zmluve sa nenachádza údaj o „celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť“, ako požaduje § 9 ods. 2 písm. j). Žalobca v odvolaní argumentuje, že uvedený údaj sa tam nachádza a to v článku 2 zmluvy ako Celkové náklady spojené s úverom (vo výške 6.579,40 eur). Uvádza ďalej, že táto celková čiastka (celkové náklady) bola vypočítaná nasledovne: výška splátky x počet splátok + poplatok za poskytnutie úveru + poplatok za poistenie, čiže $105,99 \text{ eur} \times 60 + 100 \text{ eur} + 2 \text{ eur} \times 60 = 6.579,40 \text{ eur}$.

13. Odvolací súd však nemohol so žalobcom súhlasiť. Je síce pravda - a vyplýva to z obsahu čl. 2 zmluvy, že táto obsahuje údaj Celkové náklady dlžníka spojené s úverom: 6.579,40 eur, pričom k tejto sume je možné dospieť spočítaním výšky úveru so všetkými nákladmi vyplývajúcimi zo zmluvy. Vychádzajúc však z vymedzenia pojmov (§ 2) používaných v zákone č. 129/2010 Z.z. na účely tohto zákona, nie je možné uvedený údaj, na ktorý odvolateľ odkazuje, považovať za náležitosť vyžadovanú ustanovením § 9 ods. 2 písm. j) tohto zákona.

14. Totiž „celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť“, sa v zmysle § 2 písm. h) pre účely tohto zákona rozumie súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Medzi údajmi v zmluve sa síce reálne nachádza údaj o súčte celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom (tomu totiž zodpovedá suma 6.579,40 eur), ale zároveň je pri tomto údají nesprávne uvedené, že táto suma predstavuje „Celkové náklady spojené s úverom“.

15. Pojem „Celkové náklady spojené s úverom“ je však celkom jednoznačne vymedzený v § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. ako všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

16. V danom prípade súd svoj záver oprel o zákonné vymedzenie pojmov. Toto vymedzenie pojmov je nepochybne jasné a zrozumiteľné, takže o jednoznačnosti ustanovení niet pochybností a pri výklade a aplikácii citovaných ustanovení zákona je preto nutné vychádzať z ich doslovného znenia. Z vymedzenia pojmov podľa § 2 písm. g) a h) je potom zrejmé, že celkové náklady tvoria iba časť celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Inak povedané, „celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom“ a „celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť“ sú pre účely zákona o spotrebiteľských úveroch dva celkom odlišné pojmy, a teda údaje o nich nemôžu byť rovnaké.

17. Vychádzajúc z uvedeného, musel aj odvolací súd dospieť k rovnakému záveru ako dospel prvoinštančný súd a síce, že v zmluve nie je žiadnym zrozumiteľným spôsobom uvedená celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť (vyžadovaná ako povinný údaj v § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch), zmluva obsahuje iba nesprávne uvedený údaj o „celkových nákladoch spojených s úverom“ (ktorého uvedenie zákon o spotrebiteľských úveroch nevyžaduje). Odvolací súd musel vziať do úvahy skutočnosť, že ide o zmluvu formulárového typu, ktorej text vopred pripravil dodávateľ (banka), poskytujúca spotrebiteľské úvery v rámci predmetu svojho podnikania a možno preto od nej dôvodne očakávať, že je s ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z.z. a to vrátane vymedzenia tam použitých pojmov, dôkladne oboznámená. Opomenutie tejto povinnosti dodávateľom nemôže ísť na ujmu spotrebiteľa ako slabšej strany sporu, od ktorého naopak, niet rozumného dôvodu vyžadovať, aby „správne“ pochopil nesprávne uvedený údaj v zmluve.

18. Keďže odvolacie dôvody žalobcu neboli opodstatnené a neboli zistené ani žiadne nedostatky v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré by mal odvolací súd prihliadnuť z tzv. úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP), preto rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom zamietajúcom výroku ako aj vo výroku o náhrade trov konania z dôvodu vecnej správnosti potvrdil podľa § 387 ods. 2 CSP.

19. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, ako aj čl. 17 Základných princípov CSP a to priamo tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže mu žiadne trovy v súvislosti s odvolacím konaním preukázateľne nevznikli a bolo by zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu, priznať mu nárok na náhradu trov konania.

20. Senát odvolacieho súdu tento rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).